Bayağı Şeyler Ve Yüce Şeyler

— *M.Filizman* · 27 Aralık 2020

Yüce şeyler "kuyumcusu "değildir yazarlar.Yeri geldiğinde "bayağı şeyler'e de" zaman ayırmalı yazarlar.

NERMİ UYGUR

Ne güzel söylemiş,Nermi Uygur,hayat bazen basit düşünceler içinde de geçer.Akşam karantina saatleri başlamasına kısa bir zaman kala,şehrin kalabalık caddesinde ilerliyorum.
Kalabalıklara karışan insanlar arasında gözüne kestirdiği insanları yardım bahanesiyle çeviren kişilerde güzel konuşuyordu.Bazıları rahatsız olup duymamış gibi yoluna devam ediyordu.Caddeler yalnızlaşıyor.iş yerlerinin kepenkleri kapanıyordu.Trafi ışıkları anlamsızlaşıyordu.Dar zamanlarda evlerine yetişme telaşı vardı insanların.

Karantina sabahı yalnız yürüyüş mesafesi için marketler ve fırınlar açık oluyordu.Dışarı çıktığımda ilk uğradığım yer cami avlusunda kuşların mekanı oldu.Avlu boştu.Yaşlı bir adam kanepeye oturmuş boş gözlerle etrafa bakıyordu.Kuşlar yem olmadığı için caminin üst kısmına tünemişlerdi.

Bir gün öncesi kuşlar için arkadaşımın isteği üzerine aldığım buğdayı etrafa attığımda kuşlar hemen aşağı indiler.Seviçler vardı kanatlarında.Telaşlı bir kanat çırpınışları avluda yankılandı.
Ama gözlem yaparken serçelerin kenarda kaldığını gördüm.Sanki onlar yabancısıydı bu camiinin avlusunun.Adil paylaşım yoktu Evrende.Bunun hikmetini bilmiyoruz henüz.

Sonra genç bir baba elinde bir paket darı.Ve Küçük oğluyla cami avlusuna geldi.Yemleri güvercinlere verme mutluğuğu yaşadılar.Biraz sonra iş yerlerinde ,caddelerde gördüğüm meczup biri usul usul dımlarla geldi bir kanepeye oturdu.O nunda iyi bir özelliği avludaki poşet artıklarını alıp çöp kutusuna bırakmasıydı.

Herkes eve kapanmışken hayatın anlamsız gibi görünen olaylarından sonra bir gazete alarak evin yolunu tutarken,insanlar yaşam mücadelesinin neresinde olduğunu düşünüyordu.

Cadde ve sokaklar bu sessizliğe bir anlam veremiyordu.Karantina günlerinde hayat daha bir kasvetli olmuştu.Pazarlar hasretle ziyaretçilerin bekleyen, tatilcilerin uğrak yerlerinin temaşa güzelliğini kimselere sunamadı.Köprülerin altından suların aakışını duyan olmadı.

Her yer gurbet olmuştu.Rahmet yolları kesmemmişti.Yollar bir afetin bitmesini bekliyor.Yağmurlara hapsolmuyor yüreğimiz.
Karantina günlerinde gurbetler çoğalıyor..seszice..Hayatta akıp gidiyor,nehirler gibi.Nerde durulacağını

bilmiyoruz.Hep içinde olduğumuz zamanın dışındayız.